

kapitálové splátky, a kde byly smlouveny anuity a úroky, nýbrž ze zprávy té jest zřejmo, že posl. sněmovna vložila do § 3 ustanovení pod písm. g) obdobné původnímu vládnímu ustanovení s tím obmezením, že se vztahuje na anuity a úroky, jichž splatnost vznikla po 9. květnu 1933, tedy bez ohledu na to, zda jde o smlouvené anuity a úroky, poněvadž bylo v intencích zákona, aby se na závazky vzniklé po 9. květnu 1933 odklad exekucí nevztahoval. Podle názoru rekursního soudu nemohl by žádný věřitel zákonné úroky proti dlužníku zemědělci před 31. prosincem 1934 vymáhati bez ohledu na to, zda se úroky staly splatnými po 9. květnu 1933 či před tímto dnem, a ustanovení § 3 písm. g) cit. zákona bylo by ohledně úroků a anuit bez významu. Po té stránce nelze tedy dovolacímu rekursu odepřít úspěch. Pokud jde o útraty sporu a exekuce jsou příslušenstvím vymáhané pohledávky (§ 65 j. n.), sdílejí osud pohledávky a nezáleží na tom, kdy vznikly, zda před či po 9. květnu 1933, a platí proto o nich ustanovení § 3 písm. f) zákona. Důsledek toho jest, že, nelze-li pokračovati v exekuci pro pohledávku samu, nelze v ní pokračovati ani pro útraty sporu a exekuce, třeba povstaly po 9. květnu 1933, a bylo proto v této části napadené usnesení ponechat v platnosti.

Čís. 13954.

V konkursu pozůstalosti jest členům rodiny zůstavitele, kteří s ním žili až do jeho smrti ve společné domácnosti, ponechati v domě patřícím do konkursní podstaty, nezbytné obytné místnosti.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1934, R II 518/34.)

K o n k u r s n í k o m i s a ř ponechal v konkursní věci pozůstalosti po inž. Viktoru O-ovi pozůstalé vdově a dceři byt o 5 pokojích a příslušenství bezplatně do 1. listopadu 1934. D ů v o d y: Jelikož vdova a dcera jsou příslušníky rodiny úpadce, zastupovaného po jeho smrti pozůstalostí, neshledává se rozhodným, zda má vdova po manželu dědické nároky čili nic a přiznán byl nárok na bezplatné bydlení přes to, že žadatelky jsou prý vyděděné. R e k u r s n í s o u d nevyhověl žádosti o bezplatné ponechání bytu do 1. listopadu 1934. D ů v o d y: Bylo uvážiti, že úpadcem není Ing. Viktor O., nýbrž jeho pozůstalost. Následkem toho pozůstalá vdova nemůže z § 6 konk. ř. odvozovati pro sebe práva. § 6 konk. ř. předpokládá, že úpadce v době prohlášení konkursu bydlel v domě, který náleží do konkursní podstaty, kteréžto podmínky v souzeném případě vůbec není, a předpokládá dále, že za stejných podmínek lze přenechati volný byt i členům rodiny úpadcovy. Ježto však úpadkyní jest pozůstalost, nelze pojmově přiznati Anně O-ové stejné právo, jaké by jí snad příslušelo, kdyby úpadcem byl její manžel, zesnulý ing. O. Pro obdobné použití § 6 k. ř. není místa, poněvadž jde o výjimečné ustanovení.

Nejvyšší soud obnovil usnesení konkursního komisaře.

Důvody:

Anna O-ová, vdova a Edeltrauda O-ová, dcera zesnulého inženýra Viktora O-a, žily s ním ve společné domácnosti v domě, patřícím do konkursní podstaty, až do jeho smrti. Ustanovení § 6 konk. ř. nelze ovšem na souzený případ použít, poněvadž inženýr Viktor O. byl v době vyhlášení konkursu na jeho pozůstalost již mrtev. Ustanovení to má ovšem na mysli jen pravidelný případ, že úpadce v době vyhlášení konkursu žil v domě patřícím do konkursní podstaty se členy své rodiny, a neupravuje vůbec případ, kde jde o konkurs na pozůstalost. Bylo by však velmi krutým, kdyby členové rodiny úpadcovy měly nárok na bydlení v domě do konkursní podstaty patřícím jen tehdy, když úpadce byl v době vyhlášení konkursu na živu, kdežto v opačném případě, kde členové jeho rodiny utrpěli tím větší a bolestnější ztrátu úmrtím svého manžela, otce a živitele, by jim právo to nemělo přisloužeti. Vůdčí zásadou § 6 konk. ř. jest neodebíratí střechu nad hlavou osobám postiženým již tím, že jejich živitel upadl do konkursu, a jest proto spravedливо, aby po uvážení všech těchto okolností bylo dovolacím rekurentkám právo bydlení přiznáno (§ 7, poslední věta, obč. zák.).

Čís. 13955.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Co do úpravy pachtovného i pro léta budoucí může soud jen zásadně vysloviti, že pachtýř má nárok na úpravu pachtovného a podle jakých zásad jest je vypočísti.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1934, R I 845/34.)

K návrhu pachtýře upravil soud první stolice pachtovné za pachtovní roky 1932/1933, 1933/1934, 1934/1935. V rekursu brojila propachtovatelka proti tomu, že bylo upraveno pachtovné též za pachtovní roky 1933/1934 a 1934/1935. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stěžovatelka napadá usnesení prvního soudu, pokud jím bylo upraveno pachtovné pro pachtovní léta 1933/34 a 1934/35, vytýkajíc, že výpočet pachtovného pro tato léta jest nesprávný a nezákonný, poněvadž pro výpočet ten bude základ jiný, než byl pro pachtovní rok 1932/33, a bude jej lze zjistiti teprve, až budou stanoveny průměrné ceny příslušného obilí podle aritmetického průměru z nejvyšších a nejnižších cen znamenanych v měsících červenci, srpnu, září a říjnu toho kterého sklizňového roku. Podle § 7 vl. nař. ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n. může pachtýř hospodářských celků, jako jsou dvory, statky nebo usedlosti, nepřesahuje-li výměra zemědělské půdy 250 ha, žádati, by pachtovné, které bylo ujednáno před 1. říjnem